

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: X, nar. X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 10. 2023, č. j.: MV-150879-5/SO-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 24. 10. 2023, č. j.: MV-150879-5/SO-2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 9. 6. 2023, č. j. OAM-00953-23/DP-2022, kterým bylo podle § 169r odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zastaveno správní řízení ve věci žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná, neboť žalobce ve lhůtě podle § 44 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nepřevzal průkaz o povolení k pobytu.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce v žalobě namítal, že před vydáním napadeného usnesení doručil prvostupňovému orgánu datovou zprávu, v níž uvedl, že kvůli ztrátě výzvy k převzetí průkazu si není vědom termínu pro jeho doručení, proč se legitimním způsobem omluvil. Jestliže byla omluva doručena v době přesahující 60 dnů od pořízení biometrických údajů, nejedná se o důvod pro zastavení řízení, neboť nic nebránilo k opětovnému předvolání k odevzdání biometrických údajů. Žalobce jako mladý cizinec vzorně plní účel pobytu, včas reagoval omluvnou zprávou a je nepřiměřeně tvrdým postupem, má-li mu být ukončován pobyt ze zcela formalistických důvodů. V této souvislosti citoval rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, v němž se odmítá přepjatý formalismus při posuzování náležitostí žaloby ve správním soudnictví.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když s ní vyslovila nesouhlas. Upozornila, že žalovaný ve lhůtě podle § 44 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nepřevzal průkaz o povolení k pobytu, proč bylo řízení o žádosti zastaveno. Žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci zpochybňující správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.

IV.

Obsah správního spisu

4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 12. 1. 2022 podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná. Podle předkládací zprávy prvostupňového orgánu ze dne 25. 1. 2023, č. j.: OAM-953-19/DP-2022, nebyl zjištěn zákonný důvod, proč by povolení k dlouhodobému pobytu nemohlo být vydáno, jestliže se žalobce na výzvu podle § 44 odst. 1 zákona o pobytu cizinců dostaví ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu a jestliže se ve lhůtě podle § 44 odst. 3 téhož zákona dostaví za účelem převzetí průkazu.
5. Dne 21. 3. 2023 žalobce převzal Výzvu k převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu, č. j.: OAM-00953/DP-2022, podle níž se měl dostavit v 10:30 hodin dne 30. 3. 2023 na pracoviště prvostupňového orgánu k převzetí průkazu, kdy změna termínu není možná. Ve výzvě je obsaženo poučení, že při nedostavení se a nepřevzetí průkazu do 60 dnů ode dne pořízení biometrických údajů bude řízení o žádosti zastaveno. Pokud by v dostavení se bránily důvody nezávislé na vůli žalobce, má žalobce tyto důvody neprodleně, nejpozději však do 60 dnů, sdělit prvostupňovému orgánu. Žalobce převzetí výzvy stvrdil svým podpisem.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

6. Dne 30. 5. 2023 byla prvostupňovému orgánu doručena žalobcová omluva, podle níž dne 21. 3. 2023 asi obdržel Výzvu k převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu, ale dokument ztratil. Žalobce přitom požádal o náhradní termín.
7. Dne 9. 6. 2023 prvostupňový orgán vydal rozhodnutí, kterým bylo podle § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců zastaveno správní řízení ve věci žádosti, neboť žalobce ve lhůtě dle § 44 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nepřevzal průkaz o povolení k pobytu. Jak je uvedeno v odůvodnění, lhůta 60 dnů počítaná ode dne 21. 3. 2023 uplynula dnem 20. 5. 2023, aniž by žalobce převzal průkaz či sdělil důvody, jež mu bránily v jeho převzetí. Ztráta výzvy k převzetí průkazu není důvodem nezávislým na vůli žalobce, takovým by byly nemoc, nehoda, úraz a jednání jiných osob. Žalobce mohl termín zjistit při osobní návštěvě pracoviště prvostupňového orgánu.
8. Žalobce podal dne 7. 7. 2023 proti prvostupňovému rozhodnutí, doručenému dne 19. 6. 2023, blanketní odvolání, které doplnil dne 24. 9. 2023. Odvolací námitky se zcela shodují se žalobními.
9. Dne 24. 10. 2023 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí, kterým potvrdila rozhodnutí prvostupňového orgánu a odvolání zamítla. Žalovaná neměla pochybnosti, že žalobce měl omluvu doručit do 60 dnů ode dne pořízení biometrických údajů. Důvody sdělené v omluvě prvostupňový orgán opodstatněně nepovažoval za důvody nezávislé na žalobcově vůli. Žalovaná citovala rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2018, č. j. 4 Azs 229/2017-34, k otázce přílišné tvrdosti zákona o pobytu cizinců, a ze dne 29. 8. 2016, č. j. 7 Azs 99/2016-36, k zastavení řízení podle § 44 odst. 3 ve spojení s § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, když naopak žalobcem namítaný přepjatý formalismus ve věci neshledala.

V.

Právní posouzení věci soudem

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Podle § 44 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *„cizinec je povinen ve lhůtě stanovené ministerstvem, nejpozději však do 60 dnů ode dne pořízení biometrických údajů, dostavit se na ministerstvo k převzetí průkazu o povolení k pobytu.“*
12. Podle § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců *„usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec, který podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, se ve lhůtě nebo na výzvu podle § 44 odst. 1 nebo § 44a odst. 13 nedostaví na ministerstvo ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu nebo ve lhůtě podle § 44 odst. 3 nebo § 44a odst. 14 nepřevzme průkaz o povolení k pobytu, pokud v této lhůtě nesdělí, že mu v tomto úkonu brání důvody na jeho vůli nezávislé.“*
13. Soud předně uvádí, že dne 21. 3. 2023 žalobce nepotřeboval tlumočníka a nenaznačil, že by nepochopil smysl dokumentu, který podepisoval. Soud proto nemá pochybnosti, že žalobce získal informaci o nutnosti převzetí dokladu do 60 dnů či o sdělení omluvy pro nedostavení se kvůli příčině nezávislé na jeho vůli. Dokument čítá jen jednu stranu a jeho podstata spočívá ve vyrozumění o postupu při převzetí dokladu, o který žalobce žádal, žádný jiný účel

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

v listině nebyl vymezen. Pokud by žalobce obsah dokumentu přesto zapomněl, nic mu nebránilo obrátit se s příslušným dotazem na pracoviště prvostupňového orgánu.

14. Omluva byla žalobcem zaslána až po uplynutí doby 60 dnů, přičemž v ní prvostupňovému orgánu nesdělil a nedoložil důvod nezávislý na jeho vůli, který mu zabránil ve vyzvednutí průkazu ve stanovené lhůtě 60 dnů. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu přitom leží důkazní břemeno v řízení vedeném na základě žádosti primárně na žadateli, nikoliv na správním orgánu (například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019, č. j. 7 Azs 554/2018-31, ze dne 15. 11. 2017, č. j. 8 Azs 111/2017-36, ze dne 7. 2. 2018, č. j. 9 As 330/2016-192, či ze dne 18. 3. 2015, č. j. 6 As 7/2015-26). Prvostupňový orgán tedy nepochybil, pokud za situace, kdy mu žalobce v zákonem stanovené lhůtě nesdělil závažné důvody, které mu bránily v převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu, řízení o žádosti žalobce zastavil podle § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
15. K další žalobní námitce, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou vůči němu nespravedlivá, přepjatě formalistická a v rozporu se zásadou materiální pravdy, soud uvádí, že ve správním řízení postupovaly žalovaná i prvostupňový orgán v souladu s platnou právní úpravou. Zákon nedává správnímu orgánu možnost správního uvážení, zda řízení o žádosti zastavit, či nikoliv. Pokud jsou splněny zákonem stanovené podmínky, je správní orgán povinen řízení o žádosti zastavit. S ohledem na uvedené se tak nejednalo o formalistický postup, pakliže správní orgány meritorně neposuzovaly danou věc, ale o postup v souladu se zákonem. Žalovanou citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2016, č. j. 7 Azs 99/2016-36, který nebyl v recentní judikatuře překonán, se sice vztahuje k zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, nicméně soud neshledává důvod, proč by závěr o obligatorním zastavení řízení neměl být aplikován i na § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
16. Dle názoru soudu by se o přepjatý formalismus a nespravedlivé rozhodnutí mohlo jednat v případě, kdyby žalobce měl takové zdravotní problémy, které by mu znemožňovaly v zákonné lhůtě 60 dnů informovat prvostupňový orgán o tom, že se nemůže dostavit k převzetí průkazu. Pokud by takové důvody žalobce tvrdil a prokázal ve správním řízení, přičemž by správní orgány tyto důvody nezohlednily, pak by soud mohl zvažovat, zda rozhodnutí správních orgánů nejsou vůči žalobci nespravedlivá a formalistická, záleželo by ale na dalších okolnostech případu. V nyní projednávané věci je situace zcela odlišná. Žalobce se mýlí, je-li přesvědčen, že ho měl prvostupňový orgán po uplynutí 60 dnů vyzvat k opětovnému dostavení se k odevzdání biometrických údajů. Takový postup z právní úpravy obsažené v zákoně o pobytu cizinců nevyplývá.

VI.

Závěr a náklady řízení

17. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady řízení nevznikly.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. října 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.